

У Х В А Л А
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

30 липня 2024 року

м. Івано-Франківськ

Слідчий суддя Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області Пастернак І.А., з участю секретаря Устинської Н.С., прокурора Богусевич І.М., захисника Крамаренко К.С. розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування в рамках кримінального № 42023090000000069 від 28.11.2023, у якому Ситнік Микола Вікторович, 06.01.1972 р.н., підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України

В С Т А Н О В И В:

Слідчий звернувся з вказаним клопотанням, яке погоджене з прокурором, в обґрунтування якого покликався на те, що п'ятим слідчим відділом (з дислокацією у м. Івано-Франківську) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Львові здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42023090000000069 від 28.11.2023, у якому Ситнік Микола Вікторович, 06.01.1972 р.н., підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

У свою чергу, громадянин України Ситнік Микола Вікторович, 06.01.1972 року народження, у відповідності до наказу УМВС України у Луганській області № 236 від 16.08.1995 призначений на посаду дільничного інспектора міліції служби дільничних інспекторів міліції Краснолуцького міського відділу.

31.01.2005 Ситніку М.В. відповідно до наказу УМВС України у Луганській області № 30 від 31.05.2005 присвоєно спеціальне звання майор міліції.

В подальшому, відповідно до наказу ГУ МВС в Луганській області № 48 від 07.02.2012 Ситнік М.В. призначений на посаду начальника 2-го міського відділення міліції Краснолуцького міського відділу ГУ МВС України у Луганській області.

Під час роботи в органах внутрішніх справ України Ситнік М.В. склав присягу і урочисто поклявся завжди залишатися відданим народові України.

Згідно з положеннями ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» працівники органів внутрішніх справ відносяться до працівників правоохоронних органів.

04 липня 2014 на офіційному веб-сайті МВС України було розміщено звернення колегії МВС України до особового складу органів і підрозділів внутрішніх справ Донеччини та Луганщини, згідно якого всі працівники були зобов'язані прибути до м. Сватово Луганської області до 07 липня 2014 року.

На виконання вимог наказу МВС України від 12 березня 2013 року № 230, яким затверджена Інструкція про порядок проведення службових розслідувань в органах внутрішніх справ України, наказом начальника ГУ МВС України у Луганській області від 22 жовтня 2014 року № 3357 було призначено службове розслідування за фактом невиходу на службу окремих співробітників міліції в тому числі і Ситніка М.В.

У свою чергу, не пізніше 07.07.2014, точнішої дати досудовим розслідуванням не

встановлено, громадянин України Ситнік М.В., маючи спеціальне звання – майор міліції, будучи працівником правоохоронного органу України, підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, умисно не виконав звернення колегиї МВС України до особового складу органів і підрозділів внутрішніх справ Донеччини та Луганщини, згідно якого всі працівники були зобов'язані прибути до м. Сватово Луганської області до 07.07.2014, добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування терористичної організації т.зв. «ЛНР», де в подальшому і проходив службу на різних посадах.

Так, громадянин України Ситнік М.В. не пізніше 07.07.2014 був призначений на посаду т.зв. полицейского Краснолучского городского отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики», а в подальшому не пізніше 08.11.2023 призначений на посаду т.зв. «полицейского (сотрудника) отдела Министерства внутренних дел россии «Стахановский».

За результатами вище вказаного службового розслідування Ситнік М.В. відповідно до наказу ГУ МВС України у Луганській області № 375 о/с від 04.11.2014 був звільнений із органів внутрішніх справ України.

Таким чином, громадянин України Ситнік М.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України, перебуваючи на службі у незаконних збройних формуваннях терористичної організації т.зв. «ЛНР», а в подальшому на службі в т.зв. «Отделе Министерства внутренних дел россии «Стахановский», допомагав представникам окупаційної влади у проведенні обшуків та фільтраційних заходів з проукраїнським налаштованим населенням на тимчасово окупованій території Луганської області та близькими родичами військовослужбовців Збройних Сил України, які мешкають в тимчасово окупованих м. Хрустальний (м. Красний Луч) та м. Кадіївка (м. Стаханов) Луганської області, з метою встановлення відомостей військового характеру, щодо підрозділів Збройних Сил України, зокрема ідентифікації військовослужбовців на місцевості у зоні бойових зіткнень з збройними силами російської федерації, на території Луганської та Донецької області.

За таких обставин, Ситнік М.В., умисно перейшов на бік ворога в умовах збройного конфлікту.

Таким чином, Ситнік Микола Вікторович обгрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в умовах збройного конфлікту (в редакції Закону України про кримінальну відповідальність станом на 04.06.2014), тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й частини Луганської області, яка була захоплена в квітні 2014 року.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод

громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 01.01.2023), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначеної ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб’єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону №1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Відповідно до розділу II «Тимчасово окуповані Російською Федерацією території України» Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженому Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 23 грудня 2022 р. за № 1668/39004 зі змінами, внесеними Наказом від 09.03.2023 № 84, зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 09 березня 2023 року за № 424/39480, вся територія Ровеньківського району, Луганського району Луганської області, в тому числі місто Хрустальний (м. Красний Луч), тимчасово окуповані Російською Федерацією з 07.04.2014 року.

Після окупації частини Луганської області, представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території міста шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території міста та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували чи виконували властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово

окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей.

У свою чергу, слідством встановлено, що не пізніше 08.11.2023, більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено, громадянин України Ситнік М.В., підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування, що здійснює свою протиправну діяльність на тимчасово окупованій рф території Луганської області, а саме до так званого «Отдела Министерств внутренних дел России «Стахановский», на посаду т.зв. «полицейского (сотрудника)».

Таким чином, Ситнік М.В., будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно долучився до незаконного збройного формування, створеного на тимчасово окупованій території України, котре, з огляду на вище зазначені обставини, має статус незаконного правоохоронного органу російської федерації.

Крім цього, громадянин України Ситнік М.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, в складі т.зв. «Отдела Министерств внутренних дел России «Стахановский», з метою виконання загального плану захоплення території України виконував обов'язки працівника цього незаконно створеного озброєного підрозділу, допомагав представникам окупаційної влади у проведенні обшуків та фільтраційних заходів з проукраїнським налаштованим населенням на тимчасово окупованій території Луганської області та близькими родичами військовослужбовців Збройних Сил України, які мешкають в тимчасово окупованих м. Хрустальний (м. Красний Луч) та м. Кадіївка (м. Стаханов) Луганської області, з метою встановлення відомостей військового характеру, щодо підрозділів Збройних Сил України, зокрема ідентифікації військовослужбовців на місцевості у зоні бойових зіткнень із збройними силами російської федерації, на території Луганської та Донецької області.

Таким чином, Ситнік Микола Вікторович обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V

Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України, в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі - АР Крим), області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 № 638-IV терористична організація - це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Терористична діяльність – це діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само, як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Визначальним для визнання організації терористичною є те, що хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Рішенням Варшавської конвенції 2001 року, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373 по боротьбі з тероризмом, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 № 638-IV терористична організація виділена як вид злочинної організації за спеціальною метою – здійснення терористичної діяльності.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу. Про визнання російської федерації державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано російську федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР») і «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена Постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «ЛНР» та «ДНР» терористичними, а численні злочини вчинені її представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленій Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Отже, Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади,

констатовано віднесення організацій «ЛНР» та «ДНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Враховуючи вищевикладене, так звана організація «ЛНР» містить всі необхідні ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому, кожний учасник політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії російської федерації та насильницька зміна конституційного ладу України.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «ЛНР», її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «ЛНР» та її громадян, створено воєнну структуру «Народна міліція «ЛНР» (далі – «НМ «ЛНР»), яка дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та має загальну координацію та кураторів із російської федерації.

У свою чергу, в ході досудового розслідування встановлено, що у період не пізніше ніж з 07.07.2014 і по 07.11.2023 громадянин України Ситнік М.В. проходив службу на посаді т.зв. «полицейского Краснолучского городского отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики».

При цьому, Ситнік М.В. усвідомлював, що терористична організація «ЛНР», в діяльності якої він приймає участь, діє на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, вчиняють терористичні акти, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної матеріальної шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокацій воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяними у відсічі збройної агресії російської федерації проти України.

Тобто, будучи громадянином України, Ситнік М.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно долучився та прийняв участь у терористичній організації «Луганська народна республіка», шляхом вступу до складу «Краснолучского городского отдела внутренних дел Министерств внутренних дел Луганской Народной Республики» та участі у функціонуванні вказаного структурного підрозділу т.зв. «МВС ЛНР».

Таким чином, Ситнік Микола Вікторович обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Крім цього, слідством встановлено, що не пізніше ніж 07.07.2014 і по 07.11.2023, громадянин України Ситнік М.В., підтримуючи збройну агресію російської федерації проти

України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, добровільно вступив та приймав участь у незаконному збройному формуванні терористичної організації «ЛНР», а саме у так званому «Краснолучському городському отделе внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики», на посаді т.зв. «полицейского». У подальшому, не пізніше ніж 08.11.2023, більш того часу слідству не представилося за можливе встановити, громадянин України

Ситнік М.В. вступив на службу до т.зв. «Отдела Министерства внутренних дел россии «Стахановский», на посаду т.зв. «полицейского (сотрудника)», на котрій проходить службу та виконує незаконні вказівки представників окупаційної влади рф по теперішній час.

Вказані вище незаконні збройні формування мають організаційну структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість та дисципліну, і в яких проводиться стройова та фізична підготовка, та які мають на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову та іншу зброю.

Перебуваючи на посаді т.зв. «полицейского Краснолучского городского отдела внутренних дел Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики» та в подальшому на посаді т.зв. «полицейского (сотрудника) отдела Министерства внутренних дел россии «Стахановский» громадянин України Ситнік М.В. допомагав та допомагає представникам окупаційної влади у проведенні обшуків та фільтраційних заходів з проукраїнським налаштованим населенням на тимчасово окупованій території Луганської області та близькими родичами військовослужбовців Збройних Сил України, які мешкають в тимчасово окупованих м. Хрустальний(м. Красний Луч) та м. Кадіївка (м. Стаханов) Луганської області, з метою встановлення відомостей військового характеру щодо підрозділів Збройних Сил України, зокрема ідентифікації військовослужбовців на місцевості у зоні бойових зіткнень з збройними силами російської федерації, на території Луганської та Донецької області, а також вчиняв інші дії, направлені на забезпечення функціонування спершу т.зв. «МВС ЛНР» (мовою оригіналу – «МВД ЛНР»), а з 08.11.2023 окупаційних органів та окупаційного режиму рф на території Луганської області, завданням яких було вчинення дій, спрямованих на заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, про що достеменно відомо Ситніку М.В.

В сукупності Ситнік М.В., обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

20.07.2024 Ситніку М.В. повідомлено про підозру у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, шляхом публікації в газеті «Урядовий кур'єр» та на сайті Офісу генерального прокурора.

На даний час Ситнік М.В. перебуває на тимчасово окупованій території України, де переховується від органів досудового розслідування та суду, лінію розмежування у напрямку підконтрольної Україні території не перетинав, що підтверджується рапортами оперативного співробітника Івано-Франківського управління ДВБ НП України від 24.07.2024.

20.07.2024 здійснено виклик Ситніка М.В. на 24.07.2024, 25.07.2024 та 26.07.2024 для участі у слідчій дії – допит як підозрюваного та інших процесуальних діяч у кримінальному провадженні № 4202309000000069, шляхом розміщення відповідної публікації в газеті «Урядовий кур'єр» (випуск № 147 від 20.07.2024, арк. 11).

20.07.2024 повістки про виклик Ситнік М.В. на 24.07.2024, 25.07.2024 та 26.07.2024 для участі у слідчій дії – допит підозрюваного, опубліковані також на фіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Станом на 27.07.2024 Ситнік М.В. до органу досудового розслідування або прокуратури для проведення слідчих дій не з'явився.

27.07.2024 року П'ятим слідчим відділом (з дислокацією у

м. Івано-Франківську) Територіального управління Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Львові, оголошено розшук підозрюваного Ситніка М.В.

На сьогоднішній день виникла необхідність в обранні відносно підозрюваного Ситніка М.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, у зв'язку з тим, що досудове розслідування у даному кримінальному провадженні триває, а обрання підозрюваному запобіжного заходу більш м'якого може перешкодити об'єктивному розслідуванню кримінального провадження.

Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні підозрюваним злочинів, передбачених ч. 2 ст. 260, ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, шляхом проведення слідчих та інших процесуальних дій, отримано докази того, що підозрюваний може вчинити дії, які містять ризики, передбачені ст. 177 КПК України.

Причетність Ситніка М.В. до вчинення вищевказаних злочинів підтверджується протоколами допитів свідків, протоколами оглядів, висновком судової портретної експертизи та іншими матеріалами кримінального провадження.

Відповідно до ч. 6 ст. 12 КК України кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 260 КК України, є тяжким злочином, оскільки за його вчинення передбачено покарання позбавленням волі на строк до десяти років, а кримінальні правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 258-3, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111 КК України є особливо тяжкими, оскільки за їх вчинення передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк до п'ятнадцяти років. 27.03.2024 підозрюваного Муравйова Д.О. оголошено у розшук, оскільки на теперішній час він знаходиться на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, де переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Обставинами, які дають підстави підозрювати Ситніка М.В. у вчиненні інкримінованих йому кримінальних правопорушень, є наявність наступних достатніх доказів, а саме:- повідомлення про вчинення кримінального правопорушення №2446/42-08/01-23 від 27.11.2023;- повідомлення про вчинення кримінального правопорушення № 17/5/5-1027нт від 27.11.2023;- протокол допиту свідка Іпатова С.П. від 09.07.2024;- протокол допиту свідка Котлобая Г.М. від 13.07.2024;- протоколом огляду від 11.07.2024;- протоколом огляду від 05.12.2023.

Вина Ситніка М.В. у вчиненні вищевказаних кримінальних правопорушень, також, підтверджується іншими доказами та документами у сукупності, здобутими під час проведення досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні.

З матеріалів кримінального провадження, а саме із відеозапису, на якому зафіксовані протиправні дії Ситніка М.В., вбачається, що останній перебуває на тимчасово окупованій території, а саме ? в м. Хрустальний (Красний Луч) Луганської області.

Докази, зібрані в ході досудового розслідування у кримінальному провадженні №42023090000000069 є достатніми для складання обвинувального акту, однак, завершити досудове розслідування не вдається за можливе, оскільки підозрюваний Ситнік М.В. переховується від органів слідства.

Беручи до уваги вищевикладене, зважаючи на наявність достатніх доказів вчинення Ситніком М.В. інкримінованих йому злочинів, а також враховуючи той факт, що останній тривалий час переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, перебуває на тимчасово окупованій території України, необхідно звернутись до слідчого судді з клопотанням про застосування процедури спеціального досудового розслідування відносно підозрюваного у кримінальному провадженні №42023090000000069 Ситніка М.В.

Прокурор в судовому засіданні клопотання підтримав, покликаючись на викладені в ньому обставини, просив клопотання задоволити.

Захисник у судовому засіданні щодо задоволення клопотання не заперечила.

Заслухавши прокурора і захисника, дослідивши матеріали клопотання вважаю наступне.

Відповідно до положень ч.2 ст. 297-1 КПК України Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до п.20-1 Розділу XI «Перехідні положення» КПК України, доповненим згідно із Законом України №1355-VIII від 12.05.2016 Закону України від 15.01.2015 № 119-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Генеральної прокуратури України» тимчасова дія положень глави 24-1 «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень» застосовується із такими особливостями: спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 112, 113, 114, 114-1, 115, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 365, 368, 368-2, 379, 400, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук, чи який понад шість місяців переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або стосовно якого наявні фактичні дані, що він перебуває за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції.

У клопотанні слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування мають також зазначатися фактичні дані про перебування особи за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції.

Як встановлено в судовому засіданні, Ситніка М.В., обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених: передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

Досудовим розслідуванням достовірно встановлено, що підозрюваний Ситнік М.В. ухиляється від явки на виклик слідчого, перебуває на тимчасово окупованій території, у зв'язку із чим його оголошено у розшук, а також підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

Таким чином, наявні достатні підстави для проведення у кримінальному провадженні № 42023090000000069 від 28.11.2023, у якому Ситнік Микола Вікторович, 06.01.1972 р.н.,

підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

Керуючись ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4, 309, 376 КПК України, слідчий судд

У Х В А Л И В:

Клопотання старшого слідчого П'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м. Івано-Франківську) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Львові, Антошка Миколи Івановича про дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42023090000000069 від 28.11.2023, у якому Ситнік Микола Вікторович, 06.01.1972 р.н., підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України - задоволити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 420230900000000069 від 28.07.2023 за підозрою Ситніка Миколи Вікторовича, 06.01.1972 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 260, ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Зобов'язати прокурора у кримінальному провадженні відомості про здійснення спеціального досудового розслідування внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

Пастернак І.А.

